

30th Latin Summer School

January 2023

Class 4 vi

Tutor:

Bob Cowan

Horace *Epodes*: Bob Cowan

Before he became the Roman Alcaeus, affably plucking the day and urging moderation to his fellow symposiasts in the *Odes*, Horace adopted a much more aggressive and uncompromising persona in his earlier *Epodes* as the Roman Archilochus.

Archilochus, along with Hipponax and Semonides, was the most famous writer of the genre of iambos in Archaic Greece. Iambos was characterized, not so much by iambic metre (which it did not always have), but by its ethos, style, and subject-matter: bitter invective against personal enemies and social deviants, with a frequent focus on sexual and other bodily matters, expressed in often obscene language, emphasizing ugliness, grotesquery, and perversion, designed to expose its targets to public derision. So vituperative were iambic poets' attacks that the (almost certainly apocryphal) biographical tradition claimed they drove their targets to suicide: Archilochus taking vengeance against Lycambes and his daughters, who had reneged on a marriage contract with him, Hipponax adopting an unCromwellian attitude towards the sculptor Bupalus for producing a warts-and-all likeness of the ugly poet. The use of blame (*psogos*) is often seen as performing an important function in reinforcing and policing moral and social values, by exposing transgressors to non-violent ridicule and providing a deterrent to others. Yet, the writers of iambos are often depicted in the ancient tradition as uncontrolled, excessive ranters, who themselves transgress normative social boundaries in the extremity of their abuse. Both these attitudes towards Archaic iambos and its practitioners are important and influential in Catullus' appropriation of the Archilochean persona, and perhaps even moreso in Horace's *Epodes*.

The *Epodes* were probably published around 30 BCE, but many were written in the course of the decade preceding. That decade was one of immense social and political tension, breaking out into frequent crises, climaxing in the great battle of Actium, which is the backdrop of *Epod.* 1 and 9, and which hangs over much of the rest of the collection. The politics of iambos are most obviously prominent, not only in these Actium poems, but in the more despairing civil war poems, 7 and 16. Yet, politics in the wider sense pervades the collection, as the threats to society from all sides—witches, *nouveaux riches*, bad poets, even other iambists—are attacked and, often ineffectually, fended off. At the same time, the iambic persona reflects on its own problematic status, as it is disturbingly similar to its aggressive, destructive, sexually rapacious targets. ‘Horace’ (as I shall call the persona, for want of an obvious alternative) is ambivalent, not only about the moral authority of his iambic role, but about his ability to maintain it. Much of the collection is about trying and (deliberately) failing to play the role of Archilochus, which is fundamentally unsuited to his underlying principle of moderation. This unravelling of the iambic project becomes increasingly noticeable from *Epod.* 11 onwards, where the purely iambic metre of the preceding poems (trimeter+dimeter) becomes infected by elegiac and other elements, just as the softer erotic themes of elegy begin to undermine the hypermasculine aggression of iambos.

The *Epodes* are a wildly entertaining and varied collection, from the obscene insults aimed at a stereotypically oversexed older woman to the heartfelt anguish at Rome's recurrent descent into civil war, from a terrifying depiction of ritual child-murder by a coven of witches to Horace's hyperbolic outrage at being served a meal with too much garlic in it. The collection has something for everyone, but the easily offended should be warned that some of the poems do contain explicit sexual content.

There are excellent modern commentaries on the *Epodes* by David Mankin (Cambridge 1995) and the University of Sydney's own Lindsay Watson (Oxford 2003). If you are using an older commentary, such as that of Page, be aware that many of the more obscene passages may be bowdlerized or simply omitted. There is a lot of excellent scholarship on the *Epodes*, too much to list here, but I am very happy to suggest items to those who are interested. Just drop me an email.

One last thing: the *Epodes* is the perfect length for us to read in a week and I thought it would be immensely satisfying to have read a complete poetry book. However, the vigilant and the nervous among you may notice a higher page- and line-count than is usual for a level 4 class at the Sydney Latin Summer School. This is because the iambic trimeters and dimeters which are the collection's main metres (as well as the others in the later epodes) are far shorter than the hexameters and elegiacs that we usually read. As a more meaningful indicator, I have counted the number of *words* we will be reading and it is almost exactly the same as for the 400-odd hexameters that we usually cover. So, keep calm and read the *Epodes*. Can't wait to see you—and almost certainly in person!—in January.

Monday

Epode 1

A friendly note to Maecenas before the Battle of Actium

Ibis Liburnis inter alta navium,
amice, propugnacula,
paratus omne Caesaris periculum
subire, Maecenas, tuo:
quid nos, quibus te vita si superstite, 5
iucunda, si contra, gravis?
utrumne iussi persequemur otium
non dulce, ni tecum simul,
an hunc laborem, mente laturi decet
qua ferre non mollis viros? 10
feremus et te vel per Alpium iuga
inhospitalem et Caucasum
vel occidentis usque ad ultimum sinum
forti sequemur pectore.
roges, tuum labore quid iuvem meo 15
inbellis ac firmus parum?
comes minore sum futurus in metu,
qui maior absentis habet,
ut adsidens inplumibus pullis avis
serpentium adlapsus timet, 20
magis relictis, non, ut adsit, auxili
latura plus praesentibus.
libenter hoc et omne militabitur
bellum, in tuae spem gratiae,
non ut iuvencis inligata pluribus 25
aratra nitantur meis
pecusve Calabris ante sidus fervidum
Lucana mutet pascuis
neque ut superni villa candens Tusculi
Circaea tangat moenia. 30
satis superque me benignitas tua
ditavit, haud paravero
quod aut avarus ut Chremes terra premam,
discinctus aut perdam nepos.

Epode 2

A paean to the joys of country life—or is it? Look out for the biggest twist in Latin poetry...

Beatus ille qui procul negotiis,
ut prisca gens mortalium,
paterna rura bobus exercet suis
solutus omni faenore
neque excitatur classico miles truci 5
neque horret iratum mare
forumque vitat et superba civium
potentiorum limina.
ergo aut adulta vitium propagine
altas maritat populos 10
aut in reducta valle mugientium
prospectat errantis greges
inutilisque falce ramos amputans
feliciores inserit
aut pressa puris mella condit amphoris 15
aut tondet infirmas ovis.
vel cum decorum mitibus pomis caput
Autumnus agris extulit,
ut gaudet insitiva decerpens pira
certantem et uvam purpureae, 20
qua muneretur te, Priape, et te, pater
Silvane, tutor finium.
libet iacere modo sub antiqua ilice,
modo in tenaci gramine:
labuntur altis interim ripis aquae, 25
queruntur in silvis aves
fontesque lymphis obstrepunt manantibus,
somnos quod invitet levis.
at cum tonantis annus hibernus Iovis
imbris nivisque comparat, 30
aut trudit acris hinc et hinc multa cane
apros in obstantis plagas
aut amite levi rara tendit retia
turdis edacibus dolos
pavidumque leporem et advenam laqueo gruem 35
iucunda captat praemia.
quis non malarum quas amor curas habet
haec inter obliviscitur?
quodsi pudica mulier in partem iuvet
domum atque dulcis liberos, 40
Sabina qualis aut perusta solibus

pernicis uxor Apuli,
 sacrum vetustis exstruat lignis folum
 lassi sub adventum viri
 claudensque textis cratibus laetum pecus 45
 distenta siccet ubera
 et horna dulci vina promens dolio
 dapes inemptas adparet:
 non me Lucrina iuverint conchylia
 magisve rhombus aut scari, 50
 siquos Eois intonata fluctibus
 hiems ad hoc vertat mare,
 non Afra avis descendat in ventrem meum,
 non attagen Ionicus
 iucundior quam lecta de pinguissimis 55
 oliva ramis arborum
 aut herba lapathi prata amantis et gravi
 malvae salubres corpori
 vel agna festis caesa Terminalibus
 vel haedus ereptus lupo. 60
 has inter epulas ut iuvat pastas ovis
 videre properantis domum,
 videre fessos vomerem inversum boves
 collo trahentis languido
 positosque vernas, ditis examen domus, 65
 circum renidentis Lares.—
 haec ubi locutus faenerator Alfius,
 iam iam futurus rusticus,
 omnem redegit idibus pecuniam,
 quaerit kalendis ponere. 70

Epode 3

A little too much garlic, sir? No need to overreact!

Parentis olim siquis inopia manu
 senile guttur fregerit,
 edit cicutis alium nocentius.
 o dura messorum ilia.
 quid hoc veneni saevit in praecordiis? 5
 num viperinus his cruar
 incocitus herbis me fefellit? an malas
 Canidia tractavit dapes?
 ut Argonautas praeter omnis candidum
 Medea mirata est ducem, 10

ignota tauris inligaturum iuga
perunxit hoc Iasonem,
hoc delibutis ulta donis paelicem
serpente fugit alite.
nec tantus umquam siderum insedit vapor 15
siticulosae Apuliae
nec munus umeris efficacis Herculis
inarsit aestuosius.
at siquid umquam tale concupiveris,
iocose Maecenas, precor, 20
manum puella savio opponat tuo
extrema et in sponda cubet.

Tuesday

Epode 4

Enemies till death!

Lupis et agnis quanta sortito obtigit,
tecum mihi discordia est,
Hibericis peruste funibus latus
et crura dura compede.
licet superbus ambules pecunia, 5
fortuna non mutat genus.
videsne, sacram metiente te viam
cum bis trium ulnarum toga,
ut ora vertat huc et huc euntium
liberrima indignatio? 10
'sectus flagellis hic triumviralibus
praeconis ad fastidium
arat Falerni mille fundi iugera
et Appiam mannis terit
sedilibusque magnus in primis eques 15
Othone contempto sedet.
quid attinet tot ora navium gravi
rostrata duci pondere
contra latrones atque servilem manum
hoc, hoc tribuno militum?' 20

Epode 5

A chilling (or, some claim, hilarious) depiction of witchcraft, murder, and a turning of the tables.

‘At o deorum quidquid in caelo regit
terras et humanum genus,
quid iste fert tumultus? aut quid omnium
voltus in unum me truces?
per liberos te, si vocata partubus 5
Lucina veris adfuit,
per hoc inane purpurae decus precor,
per improbatum haec Iovem,
quid ut noverca me intueris aut uti
petita ferro belua?’ 10
ut haec trementi questus ore constitit
insignibus raptis puer,
inpube corpus, quale posset inopia
mollire Thracum pectora,
Canidia brevibus implicata viperis 15
crinis et incomptum caput
iubet sepulcris caprificos erutas,
iubet cupressos funebris
et uncta turpis ova ranae sanguine
plumamque nocturnae strigis 20
herbasque quas Iolcos atque Hiberia
mittit venenorum ferax,
et ossa ab ore rapta ieunae canis
flammis aduri Colchicis.
at expedita Sagana per totam domum 25
spargens Avernalis aquas
horret capillis ut marinus asperis
echinus aut currens aper.
abacta nulla Veia conscientia
ligonibus duris humum 30
exhauriebat, ingemens laboribus,
quo posset infossus puer
longo die bis terque mutatae dapis
inemori spectaculo,
cum prominaret ore, quantum exstant aqua 35
suspensa mento corpora;
exsecta uti medulla et aridum iecur
amoris esset poculum,
interminato cum semel fixae cibo
intabuisserunt pupulae. 40
non defuisse masculae libidinis

Ariminensem Foliam
 et otiosa credidit Neapolis
 et omne vicinum oppidum,
 quae sidera excantata voce Thessala 45
 lunamque caelo deripit.
 hic inresectum saeva dente livido
 Canidia rodens pollicem
 quid dixit aut quid tacuit? ‘o rebus meis
 non infideles arbitrae, 50
 Nox et Diana, quae silentium regis,
 arcana cum fiunt sacra,
 nunc, nunc adeste, nunc in hostilis domos
 iram atque numen vertite.
 formidulosis dum latent silvis ferae 55
 dulci sopore languidae,
 senem, quod omnes rideant, adulterum
 latrent Suburanae canes
 nardo perunctum, quale non perfectius
 meae laborarint manus. 60
 quid accidit? cur dira barbarae minus
 venena Medeae valent,
 quibus superbam fugit ulta paelicem,
 magni Creontis filiam,
 cum palla, tabo munus inbutum, novam 65
 incendio nuptam abstulit?
 atqui nec herba nec latens in asperis
 radix feffellit me locis:
 indormit unctis omnium cubilibus
 oblivione paelicum. 70
 a a, solutus ambulat beneficæ
 scientioris carmine.
 non usitatis, Vare, potionibus,
 o multa fleturum caput,
 ad me recurras nec vocata mens tua 75
 Marsis redibit vocibus:
 maius parabo, maius infundam tibi
 fastidenti poculum,
 priusque caelum sidet inferius mari
 tellure porrecta super, 80
 quam non amore sic meo flagres uti
 bitumen atris ignibus.’
 sub haec puer iam non, ut ante, mollibus
 lenire verbis inpias,
 sed dubius unde rumperet silentium, 85

misit Thyesteas preces:
'venena magnum fas nefasque, non valent
 convertere humanam vicem.
diris agam vos: dira detestatio
 nulla expiatur victima. 90
quin, ubi perire iussus exspiravero,
 nocturnus occurram furor
petamque voltus umbra curvis unguibus,
 quae vis deorum est Manium,
et inquietis adsidens praecordiis 95
 pavore somnos auferam.
vos turba viciatim hinc et hinc saxis petens
 contundet obscaenas anus.
post insepulta membra different lupi
 et Esquilinae alites 100
neque hoc parentes, heu mihi superstites,
 effugerit spectaculum.'

Epode 6

Pick on someone your own size! A challenge to another iambist.

Quid immerentis hospites vexas canis,
 ignavus adversum lupos?
quin huc inanis, si potes, vertis minas
 et me remorsurum petis?
nam qualis aut Molossus aut fulvos Lacon, 5
 amica vis pastoribus,
agam per altas aure sublata nivis,
 quaecumque praecedet fera;
tu, cum timenda voce complesti nemus,
 proiectum odoraris cibum. 10
cave cave, namque in malos asperimus
 parata tollo cornua,
qualis Lycambae spretus infido gener
 aut acer hostis Bupalo.
an si quis atro dente me petiverit, 15
 inultus ut flebo puer?

Wednesday

Epode 7

A plea to fellow-Romans not to descend into civil war again

Quo, quo scelesti ruitis? aut cur dexteris
aptantur enses conditi?
parumne campis atque Neptuno super
fusum est Latini sanguinis,
non ut superbas invidiae Karthaginis 5
Romanus arcus ureret
intactus aut Britannus ut descenderet
sacra catenatus via,
sed ut secundum vota Parthorum sua
urbs haec periret dextera? 10
neque hic lupis mos nec fuit leonibus
umquam nisi in dispar feris.
furorne caecus an rapit vis acrior
an culpa? responsum date.
tacent et albus ora pallor inficit 15
mentesque percussae stupent.
sic est: acerba fata Romanos agunt
scelusque fraternali necis,
ut inmerentis fluxit in terram Remi
sacer nepotibus crux. 20

Epode 8

No means no. Especially to you.

Warning: this *Epode* contains explicit content.

Rogare longo putidam te saeculo,
viris quid enervet meas,
cum sit tibi dens ater et rugis vetus
frontem senectus exaret
hietque turpis inter aridas natis 5
podox velut crudae bovis.
sed incitat me pectus et mammae putres,
equina quales ubera,
venterque mollis et femur tumentibus
exile suris additum. 10
esto beata, funus atque imagines
ducant triumphales tuum
nec sit marita quae rotundioribus
onusta bacis ambulet.

quid, quod libelli Stoici inter Sericos 15
iacere pulvilos amant:
inlitterati num minus nervi rigent
minusve languet fascinum?
quod ut superbo provokes ab inguine,
ore adlaborandum est tibi. 20

Epode 9

Nunc est bibendum? Another party to celebrate Actium.

Quando repostum Caecubum ad festas dapes
victore laetus Caesare
tecum sub alta—sic Iovi gratum—domo,
beate Maecenas, bibam
sonante mixtum tibiis carmen lyra, 5
hac Dorium, illis barbarum?
ut nuper, actus cum freto Neptunius
dux fugit ustis navibus
minatus urbi vincla, quae detraxerat
servis amicus perfidis. 10
Romanus eheu—posteri negabitis—
emancipatus feminae
fert vallum et arma miles et spadonibus
servire rugosis potest
interque signa turpe militaria 15
sol adspicit conopium.
at huc frementis verterunt bis mille equos
Galli canentes Caesarem
hostiliumque navium portu latent
puppes sinistrorum citae. 20
io Triumphe, tu moraris aureos
currus et intactas boves?
io Triumphe, nec Iugurthino parem
bello reportasti ducem
neque Africanum, cui super Carthaginem 25
virtus sepulcrum condidit.
terra marique victus hostis punico
lugubre mutavit sagum,
aut ille centum nobilem Cretam urbibus
ventis iturus non suis, 30
exercitatas aut petit Syrtis Noto
aut fertur incerto mari.
capaciores adfer huc, puer, scyphos

et Chia vina aut Lesbia,
vel quod fluentem nauseam coercat 35
metire nobis Caecubum.
curam metumque Caesaris rerum iuvat
dulci Lyaeo solvere.

Epode 10

A curse on an enemy.

Mala solute navis exit alite
ferens olen tem Mevium.
ut horridis utrumque verberes latus,
Auster, memento fluctibus;
niger rudentis Eurus inverso mari 5
fractosque remos differat;
insurgat Aquilo, quantus altis montibus
frangit trementis ilices;
nec sidus atra nocte amicum adpareat,
qua tristis Orion cadit; 10
quietiore nec feratur aequore
quam Graia victorum manus,
cum Pallas usto vertit iram ab Ilio
in inpiam Aiacis ratem.
o quantus instat navitis sudor tuis 15
tibique pallor luteus
et illa non virilis heiulatio
preces et aversum ad Iovem,
Ionius udo cum remugiens sinus
Noto carinam ruperit. 20
opima quodsi praeda curvo litore
porrecta mergos iuverit,
libidinosus immolabitur caper
et agna Tempestatibus.

Epode 11

A shift in metre and subject-matter: love, iambo-style.

Petti, nihil me sicut antea iuvat
scribere versiculos amore percussum gravi,
amore, qui me praeter omnis expetit
mollibus in pueris aut in puellis urere.
hic tertius December, ex quo destiti 5
Inachia furere, silvis honorem decutit.

heu me, per urbem—nam pudet tanti mali—
fabula quanta fui, conviviorum et paenitet,
in quis amantem languor et silentium
arguit et latere petitus imo spiritus. 10
'contrane lucrum nil valere candidum
pauperis ingenium' querebar adplorans tibi,
simul calentis inverecundus deus
fervidiore mero arcana promorat loco.
'quodsi meis inaestuet praecordiis 15
libera bilis, ut haec ingrata ventis dividat
fomenta volnus nil malum levantia,
desinet inparibus certare summotus pudor.'
ubi haec severus te palam laudaveram,
iussus abire domum ferebar incerto pede 20
ad non amicos heu mihi postis et heu
limina dura, quibus lumbos et infregi latus.
nunc gloriantis quamlibet mulierculam
vincere mollitia amor Lycisci me tenet;
unde expedire non amicorum queant 25
libera consilia nec contumeliae graves,
sed alius ardor aut puellae candidae
aut teretis pueri longam renodantis comam.

Thursday

Epode 12

Insulting the older woman again, but this time she gets to respond.

Quid tibi vis, mulier nigris dignissima barris?
munera quid mihi quidve tabellas
mittis nec firmo iuveni neque naris obesae?
namque sagacius unus odoror,
polypus an gravis hirsutis cubet hircus in alis, 5
quam canis acer ubi lateat sus.
qui sudor vietis et quam malus undique membris
crescit odor, cum pene soluto
indomitam properat rabiem sedare neque illi
iam manet umida creta colorque 10
stercore fucatus crocodili iamque subando
tenta cubilia tectaque rumpit,
vel mea cum saevis agitat fastidia verbis:
'Inachia langues minus ac me;
Inachiam ter nocte potes, mihi semper ad unum 15

mollis opus. pereat male quae te
Lesbia quaerenti taurum monstravit inertem,
cum mihi Cous adesset Amyntas,
cuius in indomito constantior inguine nervus
quam nova collibus arbor inhaeret. 20
muricibus Tyriis iteratae vellera lanae
cui properabantur? tibi nempe,
ne foret aequalis inter conviva, magis quem
diligeret mulier sua quam te.
o ego non felix, quam tu fugis, ut pavet acris 25
agna lupos capreaeque leones.'

Epode 13

Sympotic reminiscences of Achilles and Chiron.

Horrida tempestas caelum contraxit et imbres
nivesque deducunt Iovem; nunc mare, nunc siluae
Threicio Aquilone sonant. rapiamus, amici,
occasione de die, dumque virent genua
et decet, obducta solvatur fronte senectus. 5
tu vina Torquato move consule pressa meo.
cetera mitte loqui: deus haec fortasse benigna
reducet in sedem vice. nunc et Achaemenio
perfundi nardo iuvat et fide Cylennaea
levare diris pectora sollicitudinibus, 10
nobilis ut grandi cecinit Centaurus alumno:
'invicte, mortalis dea nate puer Thetide,
te manet Assaraci tellus, quam frigida parvi
findunt Scamandri flumina lubricus et Simois,
unde tibi redditum certo subtemine Parcae 15
rupere, nec mater domum caerula te revehet.
illic omne malum vino cantuque levato,
deformis aegrimoniae dulcibus adloquii.'

Epode 14

Running out of steam with iamboes.

Mollis inertia cur tantam diffuderit imis
oblivionem sensibus,
pocula Lethaeos ut si ducentia somnos
arente fauce traxerim,
candide Maecenas, occidis saepe rogando: 5
deus, deus nam me vetat
inceptos olim, promissum carmen, iamboes

ad umbilicum adducere.
non aliter Samio dicunt arsisse Bathyllo
Anacreonta Teium, 10
qui persaepe cava testudine flevit amorem
non elaboratum ad pedem.
ureris ipse miser. quodsi non pulcrior ignis
accendit obsessam Ilion,
gaude sorte tua: me libertina nec uno 15
contenta Phryne macerat.

Epode 15

Love again—are you sure this is iambos?

Nox erat et caelo fulgebat Luna sereno
inter minora sidera,
cum tu, magnorum numen laesura deorum,
in verba iurabas mea,
artius atque hedera procera adstringitur ilex 5
lentis adhaerens bracchiis,
dum pecori lupus et nautis infestus Orion
turbaret hibernum mare
intonsosque agitaret Apollinis aura capillos,
fore hunc amorem mutuum, 10
o dolitura mea multum virtute Neaera:
nam siquid in Flacco viri est,
non feret adsiduas potiori te dare noctes
et quaeret iratus parem,
nec semel offensi cedet constantia formae, 15
si certus intrarit dolor.
et tu, quicumque es felicior atque meo nunc
superbus incedis malo,
sis pecore et multa dives tellure licebit
tibique Pactolus fluat 20
nec te Pythagorae fallant arcana renati
formaque vincas Nirea,
heu heu, translatos alio maerebis amores,
ast ego vicissim risero.

Epode 16.1–34

Civil War again! Let's flee to the Isles of the Blest!

Altera iam teritur bellis civilibus aetas,
suis et ipsa Roma viribus ruit.
quam neque finitimi valuerunt perdere Marsi
minacis aut Etrusca Porsenae manus
aemula nec virtus Capuae nec Spartacus acer 5
novisque rebus infidelis Allobrox,
nec fera caerulea domuit Germania pube
parentibusque abominatus Hannibal:
inpia perdemus devoti sanguinis aetas
ferisque rursus occupabitur solum; 10
barbarus heu cineres insistet victor et urbem
eques sonante verberabit ungula;
quaeque carent ventis et solibus ossa Quirini,
—nefas videre—dissipabit insolens.
forte quid expadiat communiter aut melior pars, 15
malis carere quaeritis laboribus.
nulla sit hac potior sententia: Phocaeorum
velut profugit exsecrata civitas
agros atque lares patrios, habitandaque fana
apris reliquit et rapacibus lupis, 20
ire, pedes quocumque ferent, quocumque per undas
Notus vocabit aut protervos Africus.
sic placet? an melius quis habet suadere? secunda
ratem occupare quid moramur alite?
sed iuremus in haec: simul imis saxa renarint 25
vadis levata, ne redire sit nefas;
neu conversa domum pigeat dare lintea, quando
Padus Matina laverit cacumina,
im mare seu celsus procurrerit Appenninus
novaque monstra iunxerit libidine 30
mirus amor, iuvet ut tigris subsidere cervis,
adulteretur et columba miluo,
credula nec ravos timeant armenta leones
ametque salsa levis hircus aequora.

Friday

Epode 16.35–66

Isles of the Blest continued.

haec et quae poterunt reditus abscindere dulcis eamus omnis exsecrata civitas, aut pars indocili melior grege; mollis et expes inominata perpremat cubilia. vos, quibus est virtus, muliebrem tollite luctum, Etrusca praeter et volate litora.	35
nos manet Oceanus circumvagus: arva beata petamus, arva divites et insulas, reddit ubi cererem tellus inarata quotannis et inputata floret usque vinea, germinat et numquam fallentis termes olivae suamque pulla ficus ornat arborem,	40
mella cava manant ex ilice, montibus altis levis crepante lympha desilit pede. illic iniussae veniunt ad mulctra capellae refertque tenta grex amicus ubera,	45
nec vespertinus circumgemit ursus ovile nec intumescit alta viperis humus; nulla nocent pecori contagia, nullius astri gregem aestuosa torret inpotentia.	50
pluraque felices mirabimur, ut neque largis aquosus Eurus arva radat imbris, pingua nec siccis urantur semina glaebis, utrumque rege temperante caelitum.	53
non huc Argoo contendit remige pinus neque in pudica Colchis intulit pedem; non huc Sidonii torserunt cornua nautae, laboriosa nec cohors Ulixei.	55
Iuppiter illa piae secrevit litora genti, ut inquinavit aere tempus aureum, aere, dehinc ferro duravit saecula, quorum piis secunda vate me datur fuga.	60
	63
	65

Epode 17
Capitulation to Canidia?

Iam iam efficaci do manus scientiae,
supplex et oro regna per Proserpinae,
per et Diana non movenda numina,
per atque libros carminum valentium
refixa caelo devocare sidera, 5

Canidia, parce vocibus tandem sacris
citumque retro solve, solve turbinem.
movit nepotem Telephus Nereium,
in quem superbus ordinarat agmina
Mysorum et in quem tela acuta torserat, 10
unxere matres Iliae additum feris
alitibus atque canibus homicidam Hectorem,
postquam relictis moenibus rex procidit
heu pervicacis ad pedes Achillei;
saetosa duris exuere pellibus 15

laboriosi remiges Ulixei
volente Circa membra; tunc mens et sonus
relapsus atque notus in voltus honor.
dedi satis superque poenarum tibi,
amata nautis multum et institoribus: 20

fugit iuventas et verecundus color
reliquit ossa pelle amicta lurida,
tuis capillus albus est odoribus;
nullum a labore me reclinat otium,
urget diem nox et dies noctem neque est 25

levare tenta spiritu praecordia.
ergo negatum vincor ut credam miser,
Sabella pectus increpare carmina
caputque Marsa dissilire nenia.

quid amplius vis? o mare et terra, ardeo, 30
quantum neque atro delibutus Hercules
Nessi cruento nec Sicana fervida
virens in Aetna flamma: tu, donec cinis
iniuriosis aridus ventis ferar,

cales venenis officina Colchicis? 35

quae finis aut quod me manet stipendum?
effare: iussas cum fide poenas luam,
paratus expiare, seu poposceris
centum iuvencos, sive mendaci lyra

voles sonare: ‘tu pudica, tu proba
perambulabis astra sidus aureum.’ 40

infamis Helenae Castor offensus vice
fraterque magni Castoris victi prece
adempta vati reddidere lumina:
et tu—potes nam—solve me dementia, 45
o nec paternis obsoleta sordibus
neque in sepulcris pauperum prudens anus
novendialis dissipare pulveres;
tibi hospitale pectus et purae manus
tuusque venter Pactumeius et tuo 50
cruore rubros obstetrix pannos lavit,
utcumque fortis exsilis puerpera.
'quid obseratis auribus fundis preces?
non saxa nudis surdiora navitis
Neptunus alto tundit hibernus salo. 55
inultus ut tu riseris Cotytia
volgata, sacrum liberi Cupidinis,
et Esquilini pontifex benefici
inpune ut urbem nomine inpleris meo?
quid proderat ditasse Paelignas anus 60
velociusve miscuisse toxicum?
sed tardiora fata te votis manent:
ingrata misero vita ducenda est in hoc,
novis ut usque suppetas laboribus.
optat quietem Pelopis infidi pater 65
egens benignae Tantalus semper dapis,
optat Prometheus obligatus aliti,
optat supremo conlocare Sisyphus
in monte saxum; sed vetant leges Iovis.
voles modo altis desilire turribus, 70
modo ense pectus Norico recludere,
frustraque vincla gutturi nectes tuo
fastidiosa tristis aegrimonia.
vectabor umeris tunc ego inimicis eques
meaeque terra cedet insolentiae. 75
an quae movere cereas imagines,
ut ipse nosti curiosus, et polo
deripere lunam vocibus possim meis,
possim crematos excitare mortuos
desiderique temperare pocula, 80
plorem artis in te nil agentis exitus?'